

Sygn. akt VII U 409/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: protokolant sądowy Marcin Kamionowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2015 r. w W.

sprawy T. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania T. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: I (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2013 r. do 30 czerwca 2016 r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 20 grudnia 2013 r., wydał decyzję (znak: I (...)) mocą której odmówił ubezpieczonej T. R. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji w/w organ oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 17 Tom II a.r.).

T. R., w dniu 7 stycznia 2014 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. (dalej zwany organem rentowym), odwołanie od w/w decyzji z dnia 20 grudnia 2013 r. (znak: I (...)). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, gdyż od wielu lat choruje na reumatoidalne zapalenie stawów. Podkreśliła, że choroba wystąpiła w 2002 r., stan jej zdrowia nie ulega poprawie, z każdym dniem czuje się gorzej, choroba ma charakter postępujący, wymaga systematycznego leczenia i rehabilitacji (odwołanie k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 14 lutego 2014 r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi organ rentowy wskazał, że na mocy decyzji z dnia 20 grudnia 2013 r. (znak: I (...)) ubezpieczonej odmówiono prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odmowa nastąpiła na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 października 2013 r. oraz orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 10 grudnia 2013 r., w których nie stwierdzono niezdolności odwołującej do pracy (odpowiedź na odwołanie k. 22-23 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 sierpnia 2013 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 2-7 Tom II a.r.).

Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 16 października 2013 r. stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 11 Tom II a.r.).

W dniu 28 października 2013 r. odwołująca wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, podkreślając że jej częściową niezdolność do pracy po raz pierwszy orzeczono ponad 4 lata temu, od tego czasu stan jej zdrowia nie uległ poprawie, a wykonywana przez nią uprzednio praca wymagała dźwigania ciężarów oraz ciągłej pracy w niezmiennym pozycji stojącej. Stwierdziła, że jest osobą niezdolną do pracy co najmniej częściowo (k. 12 Tom II a.r.).

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem wydanym w dniu 10 grudnia 2013 r. uznała badaną za zdolną do pracy (k. 16 Tom II a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy wydał w dniu 20 grudnia 2013 r. decyzję (znak: I (...)) odmawiającą ubezpieczonej prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczona nie spełnia przesłanek wynikających z przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. 2013 nr 0 poz. 1440 z późn. zm.), a mianowicie stwierdzono, iż nie jest ona niezdolna do pracy (k. 17 Tom II a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego T. R. złożyła odwołanie do tutejszego Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (k. 2 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, postanowieniem z dnia 26 lutego 2014 r., dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych specjalności – reumatologia i nefrologia celem ustalenia, czy odwołująca jest osobą zdolną, czy też całkowicie lub częściowo niezdolną do pracy zarobkowej, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, oraz wskazania na czym polegała zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej, jeżeli taka nastąpiła (k. 26 a.s.).

Biegły sądowy nefrolog, specjalista chorób wewnętrznych – dr med. P. D., w sporządzonej w dniu 2 kwietnia 2014 r. opinii, na podstawie wywiadu oraz badania przedmiotowego stwierdził, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy. Ubezpieczona została poddana usunięciu złoju z moczowodu w dniu 11 kwietnia 2013 r. i od tamtego czasu nie występują silne bóle typu kolki nerkowej. Badaniem przedmiotowym biegły stwierdził bliznę po operacji kamicy nerki lewej oraz słabo dodatni objaw wstrząsania okolicy nerki lewej (objaw G.). Biegły podkreślił, że w ostatnim okresie nie nastąpiła żadna istotna zmiana stanu zdrowia wnioskodawczyni, z przyczyn nefrologicznych (opinia biegłego nefrologa z dnia 2 kwietnia 2014 r. k. 35 a.s.).

W drugiej opinii, biegły sądowy lekarz – specjalista z zakresu reumatologii – dr med. B. L., po przeprowadzeniu wywiadu, badania przedmiotowego oraz w oparciu o wykonane uprzednio badania radiologiczne rozpoznał u ubezpieczonej reumatoidalne zapalenie stawów w IV okresie zaawansowania radiologicznego wg S. i w 2. okresie funkcjonalnym. Z przeprowadzonego wywiadu wynikało, że ostatni raz z powodu reumatoidalnego zapalenia stawów ubezpieczona była hospitalizowana w dniach od 3 do 9 kwietnia 2013 r. Podczas badania przedmiotowego biegły stwierdził u odwołującej nieznaczne deformacje nadgarstka, utrwalony przykurcz palca V ręki prawej, płaskostopie poprzeczne oraz ograniczoną ruchomość stawu skokowego prawej stopy w zakresie zgięcia grzbietowego i podeszwowego. Zdaniem biegłego, powyższe schorzenie powoduje nadal częściową niezdolność do pracy zarobkowej na okres 3 lat – od 1 lipca 2013 r. do 30 czerwca 2016 r. (opinia biegłego reumatologa z dnia 15 października 2014 r. k. 82-84 a.s.).

Organ rentowy pismem z dnia 27 stycznia 2015 r. nie zgłosił uwag do opinii biegłego nefrologa z dnia 2 kwietnia 2014 r., ponadto w związku z opisywanym przez biegłego reumatologa pogorszeniem stanu zdrowia w zakresie narządu

ruchu, nie wniósł uwagi do opinii biegłego z dnia 15 października 2014 r. (pismo procesowe z dnia 27 stycznia 2015 r. k. 92-93 a.s.).

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2015 r. odwołująca oświadczyła, że popiera odwołanie. Nie miała nic do powiedzenia na temat opinii biegłych, potwierdziła, że pobierała rentę do 30 czerwca 2013 r., (protokół rozprawy z dnia 19 lutego 2015 r. k. 98 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu nefrologii oraz reumatologii celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującej. W ocenie Sądu Okręgowego wnioski zawarte w sporządzonych przez biegłych opiniach należy podzielić. Opinie te zostały bowiem wydane po przeprowadzeniu wywiadów, badań przedmiotowych oraz wnikliwej analizy całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonej. Jednakże w zakresie oceny zdolności wnioskodawcy do pracy, Sąd Okręgowy oparł swe rozstrzygnięcie na opinii biegłego sądowego z dnia 15 października 2014 r. bowiem schorzenia o podłożu reumatologicznym stanowią podstawową jednostkę chorobową ubezpieczonej. Ponadto, wskazana opinia biegłego została sporządzona w oparciu o wywiad, badania przedmiotowe oraz wyniki badań radiologicznych. Drugi z biegłych rozpoznał u ubezpieczonej reumatoidalne zapalenie stawów w IV okresie zaawansowania radiologicznego wg. S. i w 2 okresie funkcjonalnym. W opinii biegłego wskazane schorzenie czyni odwołującą częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.

Podkreślenia wymaga również, że biegli sądowi opiniujący w niniejszej sprawie w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. R. od decyzji organu rentowego z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: I (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W treści wskazanej powyżej regulacji zostały określone warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie.

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (wyrok Sądu

Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 roku, II UK 222/03). Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku.

Art. 12 powołanej wyżej ustawy rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 w/w przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 roku, II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979 r., II URN 111/79).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności złożonego przez ubezpieczoną odwołania wskazać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego nie odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy. Biegły sądowy lekarz, specjalista z zakresu reumatologii, dr med. B. L., stwierdził u odwołującej reumatoidalne zapalenie stawów w IV okresie zaawansowania radiologicznego wg. S. i w 2 okresie funkcjonalnym. W opinii biegłego wskazane schorzenie czyni odwołującą częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy przyjął zatem w niniejszej sprawie za podstawę rozstrzygnięcia drugą wskazaną opinię biegłego sądowego z zakresu reumatologii, dzieląc jego wnioski, co do tego, że stan zdrowia ubezpieczonej powoduje u niej częściową niezdolność do pracy.

W tym stanie rzeczy, z uwagi na fakt, że odwołująca jest osobą częściowo niezdolną do pracy, spełnia ustawowe przesłanki, które są niezbędne do otrzymania świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 20 grudnia 2013 r., znak: I (...), przyznając ubezpieczonej T. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r.

ZARZĄDZENIE

(...)